

Nr 162

Av herr **Königson**, om vidgning av arbetsdomstolens behörighet.

Arbetsdomstolen har nu varit verksam i trettio år och ingen bestrider i dag dess betydelse för den fredliga utvecklingen på arbetsmarknaden i vårt land. Domstolens verksamhet var från början begränsad till kollektivavtalsområdet och så är det fortfarande, även om ett par smärre utvidgningar i dess behörighet gjorts under årens lopp.

Sedan domstolens tillkomst har emellertid de grupper, vars anställning inte regleras av kollektivavtal, alltmer i sina kontakter med arbetsgivarna kommit att begagna sig av samma medel, som man använder inom kollektivavtalsområdet, vilket gör att det inte längre synes lika motiverat, som när lagen kom till, att göra skillnad på kollektivavtalsanställda och andra. Arbetsrätten har också under åren alltmer specialiserats och en rätt bedömning av rättsförhållandena på arbetsmarknaden kräver nu inte endast en allmän juridisk kompetens, utan även en verklig kännedom om förhållandet mellan arbetsmarknadens parter och dem emellan utbildad praxis.

Det kan därför sättas i fråga om tiden nu inte är inne att vidga arbetsdomstolens behörighet så att den blir rätt instans för alla frågor, som rör förhållandet mellan anställda och arbetsgivare oberoende av anställningsförhållandet.

För detta talar ytterligare dels den omständigheten att såsom läget nu är, det ibland uppstår osäkerhet om huruvida allmän domstol har rätt att ta upp den eller den tvisten mellan en arbetsgivare och en anställd eller om arbetsdomstolen är rätt forum och dels det förhållandet att i de fall, då allmän domstol har tagit upp tvister mellan arbetsgivare och anställd, resultatet ofta har blivit litet diskutabelt och blottat okunnighet hos domstolen om den utveckling, som förhållandena på arbetsmarknaden undergått. Här ligger kanske också orsaken till att dessa domslut inte alltid haft samma lugnande inverkan på arbetsmarknaden, som arbetsdomstolens domar haft, utan tvärtom t.o.m. i vissa fall tycks ha orsakat en ökad irritation.

Erfarenheten av arbetsdomstolens verksamhet och den alltmer specialiserade arbetsrätten gör det enligt min mening motiverat att till prövning taga upp frågan om en utvidgning av arbetsdomstolens behörighet, så att den blir enda behöriga instans i frågor mellan arbetsgivare och anställda, och jag hemställer därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:st begära en utredning i syfte att göra arbetsdomstolen till enda behöriga instans i tvister mellan anställda och arbetsgivare oberoende av anställningsförhållandet.

Stockholm den 25 januari 1960

Ture Königson